

ПЛЕВЕНСКИ НОВИНИ

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

РЕДАКЦИЯ печатница „ИЗГРЪВЪ“. Редакторъ: **Ив. Бакаловъ**.

Мажътъ трѣбва да се отнася къмъ жена си като къмъ по слабъ съседъ, трѣбва да ѝ отдава приличната честъ, за да може съюзътъ имъ да се усилюва въ единодушие. Най-доброто богатство за съпрузитѣ е, когато си живѣятъ въ пълно съгласие и въ пълнѣн душевенъ миръ. А ония, които се гнѣвятъ, живѣятъ въ раздори и нѣматъ спокойствие могатъ да се считатъ за най-нѣщастни хора, макаръ и да сж богати, славни, известни и да иматъ всичко въ изобилие.

Златоустъ.

До Господина Министъръ Председателя, До Господина Министра на Правосъдието, До другитѣ Господа Министри, До Господина Председателя на Народното Събрание, До Господина Председателя на Правосъждната Комисия при Народното Събрание и До Господа Народнитѣ Представители.

ИЗЛОЖЕНИЕ

отъ Плевенскитѣ прозбописци и ходатаи по законопроекта за Гражданското сждопроизводство.

П. Г. Г.

Въ началото на нашия свободенъ политико-общественъ животъ, когато за пръвъ пътъ следъ петвѣковното робство зората на политическата свобода прѣсна своитѣ благотворни лъчи въ малката, но силна по жизненостъ България, колективнитѣ усилия на всички наши общественици и държавници бѣха насочени къмъ създаване на разумни закони, изражение на жизненитѣ нужди и битови традиции на страната и народа.

Макаръ че нуждитѣ бѣха тъй много, задачитѣ тъй разнообразни, малцината ратници, въ полето на политическото ни прѣуспѣване, сполучиха отчасти да се справятъ съ тѣхъ. Настъпи единъ периодъ на творчество, на икономически и духовенъ подемъ. България стѣпи на краката си, създадохъ се условия за правилното развитие на нейната материална и духовна култура. Въ този съзидателенъ периодъ непосредственно съ създаване на адвокатския институтъ се създаде по законодателенъ редъ, като *обществена необходимостъ*, прозбописко-ходатайския институтъ, който сѣществува и до сега и винаги е оправдавалъ довѣрието на обществото, за което служи факта, че противъ прошеносисцитѣ и ходатайтѣ, поставени подъ прямия надзоръ на сждилищата, младата ни история не е регистрирала никакви престѣпни и неморални действия.

Вмѣсто грубитѣ нравы и егоистични побуждения, остатъци отъ робството, чувството за право и редъ, за справедливостъ и законностъ проникваше все по дълбоко, както въ частния, тъй и въ общественъ животъ. България вървеше бързо, съ твърди стѣпки по пътя на прогреса всрѣдъ удивление на приятели и врагове.

Но въ това време, когато Българския народъ се опита да постигне заветнитѣ си идеали — обединение на българското плѣме — настѣпи злотолучната 1918 година, катастрофата, която се отрази разрушително върху държавния животъ и създаде вълнения, които разклатиха устоитѣ на държавата и я изложиха на разруха.

Българскиятъ народъ излѣзе отъ войната съ неосъществени идеали, крайно осиромашалъ и задължнялъ. Войната и скѣпотията поставиха на изпитание не само икономическитѣ ни и финансови способности, а и моралното състояние на личността, на разнитѣ съсловия, на цѣлия народъ. Добродѣтелигѣ на себеотрицание, на дисциплина, на дългъ, бѣха разклатени изъ основи. Последичитѣ отъ погрома се отразиха болезнено върху сърцата на българскитѣ родолюбци и създадохъ едно настроение, което неминуемо влияеше върху нашитѣ държавници и законоведци. Една частъ отъ интелигенцията угнетена, обезвѣрена, неподготвена за борба съ суровитѣ условия на живота, лишена отъ самонадѣяностъ, поиска права и покровителство отъ държавата. Въ този общественъ хаосъ, въ това изключително време се създадохъ закони за особени привилегии на юриститѣ, каго имъ се признаха семестри и освободиха отъ испитъ, даде имъ се даромъ образование и цензъ. Вследствие на това се създадохъ много адвокати въ нашата бѣдна страна, които намирайки се въ особенъ просперитетъ мечтаеха за бързо благосъстояние. Следъ тази законодателна фаворизация адвокатското съсловие поведе бора срещу насъ, прозбописцитѣ и ходатайтѣ, за отнемане нашитѣ права, като отрече дори правовия принципъ на придобититѣ права (*drois acquis*). Съ известния чл. 19 въ законопроекта на адвокатитѣ се целеше уничтожение на правата ни, но благодарение голѣма частъ отъ народнитѣ представители, представляющи здравитѣ общественни елементи, които се противопоставиха най-енергично срещу съсловнитѣ аспирации на адвокатското съсловие, пропадна този членъ и се създаде чл. 206 отъ закона за устр. на сждилищата, който запази правата ни. Адвокатското съсловие, каго видѣ, че противоправнитѣ му аспирации за уничтожение правата на прозбописко-ходатайтѣ пропаднаха, измисли новъ адвокатски софизъмъ: ходатайтѣ и прозбописцитѣ да се заставятъ да работятъ подъ непосредствения надзоръ на адвоката и при самия него (пунктъ 8 отъ резолюцията на съюза на българ. адвокати отъ 6 май 1926 год.), което ще рече, да станатъ писари и метачи при тѣхъ. Интимната мисль на г. г. Адвокатитѣ не е да гредѣятъ общественъ интересъ отъ „невежитѣ“ практики, а да гредѣятъ своя грубъ интересъ, като мислятъ, че съ уничтожението прозбописко-ходатайския институтъ клиентитѣ на последнитѣ ще отиватъ при тѣхъ и по тоя начинъ ще си създадатъ клиентела и по-голѣми доходи. И действително, повече отъ младитѣ адвокати, поради своята слаба подготовка, не вършатъ адвокатство, а се занимаватъ и вършатъ прошеносиска работа, фактъ, който не търпи критика.

Подмолната борба на адвокатския съюзъ срещу нашитѣ права още не е престанала и продължава да се води съ една упоритостъ, достойна за по благородни побуждения, но сега борбата не е само срещу насъ, а и срещу българското гражданство. Продуктъ и влияние на тази борба сж нѣкои постановления на законопроекта за гражданското сждопроизводство, който засѣга не само правата на прозбописко-ходатаята, но и правата на българскитѣ граждани, които адвокатското съсловие желае да постави подъ опекуство.

Съ законопроекта за гражданското сждопроизводство се прокарватъ между другитѣ, следнитѣ положения:

1. Въвеждане писменостъта въ гражданския процесъ, за да се ускори разглеждане на дѣлата, като се свършватъ въ едно заседание.

2. Увеличение подсждността на Мировитѣ сжди до (20,000) двадесетъ хиляди лева, *цифра която въ всѣки случай е по малка отъ 1000 лева златни*, до която се простираше подсждността на Мировитѣ сжди до 1922 год. (стр. II отъ мотивитѣ на законопроекта буква в. — III).

3. Исковитѣ молби по дѣла съ цена на иска надъ (3000) три хиляди лева, както и всѣки отговори, възивни, касационни, и частни жалби *задължително* трѣбва да бждатъ *подписани отъ адвокатъ*. Това правило не е задължително за ония лица, които иматъ *юридическо образование* (чл. чл. 35, 41, 90, 98, п. 8, 492 п. 7, 498 п. 4 отъ законопроекта — страница IV).

Прозбописцитѣ и ходатайтѣ, които отъ освобождението насамъ служатъ на родното правосъдие, наредъ съ радостъта си отъ Законопроекта, който внася процесуални подобрения за бързо и евтино правосъдие, констатирагъ съ прискърбие известни несъобразности, които засѣгатъ въ частностъ тѣхнитѣ професионални интереси и права и общо правата на българскитѣ граждани. Като червена нишка е прокаранъ въ законопроекта принципа за привилегията, фаворизацията, за изключителния монополъ на адвокатското съсловие да завежда дѣла и да се грижи за интереса на гражданина.

По законодателенъ редъ се създаватъ нови права на адвокатитѣ за смѣтка на прозбописко-ходатаята и българскитѣ граждани като:

1. Прозбописцитѣ и ходатайтѣ се лишаватъ отъ придобититѣ по закона права да завеждатъ и пишатъ иски молби, отговори, възивни, касационни и частни жалби надъ 3000 лева. По сѣществующитѣ до сега законоположения иматъ право да пишатъ всѣкакви иски молби и книжа, относящи се до компетенцията на мировитѣ сжди т. е. до 1000 лв. златни, цифра която надмината 25000 лв. по сегашната валута. Въ законопроекта никжде не се споменува прозбописко-ходатайския институтъ, който фактически сѣществува, като *обществена необходимостъ* и който си е извоювалъ *raison d'être* въ нашия общественъ животъ. Ако до сега прозбописцитѣ и хо-

датоитъ сж могли да охраняватъ интереситъ на своитъ клиенти до 1000 лв. златни преди войната, а сегашни 25,000 лв., отъ сега натакъ нѣматъ право да охраняватъ интереситъ имъ до (20,000) двадесетъ хиляди лева, когато тази цифра, както и въ мотивитъ на законопроекта се признава въ всеки случай за по малка отъ 1000 лева златни.

Новия процесуаленъ редъ съвсемъ не измѣня природата на исковитъ молби, въззивни, касационни и частни жалби: тѣ и днесъ оставатъ такива, защото уреждатъ равноценни интереси, т. е. нѣкогашнитъ искове отъ 1000 лв. златни сж равни на днешнитъ 25000 лева, следователно ограничението въ полза на адвокатитъ е флангрантно посѣгателство върху придобититъ права на просбописцитъ-ходатаи.

2. Всички български граждани сж лишени отъ правото да подаватъ и пишатъ за себе, за своитъ интереси искови молби, въззивни, касационни и частни жалби, които *превишаватъ* сумата 3000 лева, съ изключение на юриститъ, което значи, че занаятчийтъ, еснафитъ, търговцитъ, селянитъ, индустриалцитъ, банкитъ, гражданскитъ дружества — общи и частни, търговскитъ дружества — събирателни, командитни, акционерни, сдружаванията, кооперациитъ, застрахователнитъ дружества, просвѣтни и благотворителни дружества, читалища, училищни, църковни, джамийски настоятелства, градски, селски и въроизповѣдни общини, окръжни съвети, търговски камари и пр. — съ една дума — всички юридически лица, които иматъ правоспособностъ и дѣеспособностъ, сж принудени задължително да отиватъ при адвокатъ да имъ изготви исковитъ молби и др. книга, — всички сж поставени подъ контролъ, подъ настояничество, подъ опекунство на адвоката, който има изключително право да се грижи за интереситъ имъ. При такова положение юридическитъ лица сж само правоспособни, (обладаватъ права безъ да могатъ да ги упражняватъ), защото дѣеспособността (правото да разполагатъ съ правата си), е монополъ на адвокатското съсловие.

Споредъ законопроекта, всички търговци, индустриалци, дружества и др., които държатъ прокуристи, за която професия се изисква специални познания и похватъ, би следвало да ги уволнятъ и ги замѣнятъ съ юристи.

Днесъ производителна България е изправена предъ тежкитъ задачи на мирновременния животъ, които могатъ да се развиятъ при свободна стопанска дейностъ. неспѣвана отъ съсловни закони.

Въ основата си е погрѣшна мисълта въ законопроекта, която поставя прѣчки върху свободата на българския гражданинъ самъ да ръководи юридическитъ си интереси. Гражданина, който прибѣгва до адвоката, просбописеца и ходатая върши това не принудително, а изключително на базата на довѣрието, което се крепи на личнитъ качества, личнитъ познания последнитъ.

Допустимо ли е економическитъ, стопански и морални интереси на всички съсловия и класи въ България, да бждатъ подчинени на егоистичнитъ интереси на адвокатското съсловие, облѣчени въ мантията на правосѣдни интереси!?

Допустимо ли е придобититъ и упражнявани до сега права отъ просбописцитъ и ходатаитъ да се отнематъ внезапно, по прикритъ начинъ.

Допустимо ли е въ една правсва държава, каквато претендира да бжде нашата, да се внасятъ пертурбации въ живота чрезъ внезапно посѣгане върху интереситъ на хората, само за охраняване интереситъ на адвокатското съсловие?

Когато едно съсловие, възползувано отъ известни политически обстоятелства създава противоправни закони за защита само своитъ съсловни интереси; когато гражданството е подъ вѣчна угроза за своитъ права и интереси, когато законитъ, които уреждатъ правоотношенията на гражданитъ не сж отражение на битовитъ нрави и обичаи — авторитета на законодателната властъ се губи, юридическото правосъзнание въ маситъ изчезва и страната се излага на *сѣтресения, междоусобици*, бждащото не може да бжде спокойно.

Законитъ, като изразъ на държавната воля, сж създадени да отговарятъ на една належаща нужда, да урегулиратъ правоотношенията между гражданитъ въ страната и по тоя начинъ да обезпечатъ *публичната сигурностъ*.

Надъ теориитъ, частни и съсловни интереси интереси стои общия, голѣмия националенъ интересъ!

Просбописцитъ и ходатаитъ, основавайки се на принципа на придобититъ права, се ласкаятъ отъ надеждата, че *правителството и народното събрание* въ високото съзнание на своя дългъ, ще пожелаатъ съ готовностъ да защитятъ каузата имъ и направятъ нуждното като се премахнатъ ония постановления въ законопроекта, които засѣгатъ тѣхнитъ права, затова *молитъ*:

1. Отмѣнение последнитъ алинеи на чл. чл. 3, 41 до 98 п. 7, 492 п. 7, 498 и 4 и др. отъ законопроекта за гражданското сждопроизводство, които целятъ да ограничатъ правата на просбописеца-ходатай и българскитъ граждани, като се замѣнятъ съ текстъ въ смисълъ: *просбописцитъ и ходатаитъ иматъ право да пишатъ искови молби, отговори, въззивни, касационни жалби до (20,000) двадесетъ хиляди лева минимумъ*.

Да не се ограничаватъ българскитъ граждани, които саморѣчно си написватъ исковитъ молби и други книга до *сѣдебнитъ мѣста*.

2. Да се направятъ отъ компетентното мѣсто достояние предъ Народното Събрание и се иска осжществяването на общитъ и справедливи наши искания, изложени въ резолюцията на миналогодишния ни съборъ, която резолюция е връчена на Г. Г. Министра на Правосѣдието, Председателя на Народното Събрание и на Председателя на Правосѣдната комисия, отъ които тогава получихме само голѣми обещания, а сега, за голѣмо съжаление, съ проекта за гражданското сждопроизводство ние фактически се унищожаваме по единъ околень и скритъ начинъ и

3. Отъ общественъ интересъ е да се озакони, шото всички публични продажби на стойностъ по-голѣма отъ 3000 лв. обязательно да се обнародватъ въ мѣстниятъ вестникъ, а не както е казано въ законопроекта отъ 20 00 лева нагоре. Не се ли изправи този грѣшка, ще излѣзе, че за въ бждаще публичнитъ продажби ще ставатъ безъ обявление, защото 90 на сто отъ публичнитъ продажби сж на стойностъ между 3000 до 20000 лв. А знае се какви послѣствия има за длѣжника не публикуването на проданъта.

гр. Плѣвень, 16 мартъ 1928 год.

Ходатаи:

Ангелъ Апостоловъ, Д. Н. Радославовъ, Василь Боцовъ, Тодоръ Кожухаровъ, Христо Йордановъ, Никола Цвѣтковъ, Никола Богдановъ, Пъшо Лазаровъ, Стефанъ Стояновъ, Стефанъ Г. Атанасовъ, Христо Хр. Кирковъ, Маринъ Дрѣнски, Никола Казаковъ, Ст. Мамулевъ, Юрданъ П. Кръстевъ и Александъръ Пешевъ.

Просбописци:

Александъръ Костовъ, Владимиръ Николовъ, Николи Гесргиевъ, Богданъ В. Колевъ, Иванчо Ангеловъ, Ангелъ Мускуровъ, Димитъръ Копаровъ, Илия Ц. Башводенчаровъ, Гечо Вълчевъ, Първанъ П. Вачовъ, Асенъ Грънчаровъ, Маринчо П. Марчевъ, Василь Поповъ и Христо П. Кръстевъ.

Безъ повишение обща за сезона всички видове при **НИКОЛА ПЕШЕВЪ**
— обуварски магазинъ „**БУКУРЕЩЪ**“ (срещу общината — Плѣвень.

Обявление № 417. Обявявамъ на интересующитъ се, че на основание изпълнителния листъ № 453 издаденъ отъ Софийски окр. сждъ въ полза на Дръ Хр. Поповъ отъ Плѣвень противъ Парашкевица Т. Койчева отъ Плѣвень за 41,500 лв. и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, на 30 III.1928 год. ще продамъ въ гр. Плѣвень на публиченъ търгъ следуюция длѣжниковъ движимъ имотъ:

1. Една орѣхова маса за 1000 лв.; 2. Една отоманка за 1000 лв.; 3. 10 обикновенни стола за 1000 лв.; 4. Една вълнена черга за 500 лв.; 5. Единъ филтъръ и една помпа за вино, оцен. за 5000 лева; 6. Единъ 8 метровъ мъркучъ, за 1500 лева; 7. Седемъ праздни бѣчи съ вместимостъ по 500 литри, оценени за 7000 лева и 8. Единъ бакърень казанъ съ вместимостъ 160 литри, оцен. за 2000 лева.

Желающитъ да участвуватъ въ тая проданъ, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ. гр. Плѣвень, 19 XII.1927 год. Д. № 2522 отъ 1926 год.

1 Сждия-изпълнителъ: Г. Н. Кънчевъ

Обявление № 682. Известявамъ, че отъ 26 мартъ 1928 — до 25 априль т. г. до 5 часа следъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень следуюция недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. М. Тръстеникъ а именно: 5 декара идеална частъ отъ една нива, цѣлата отъ 108 дек. въ мѣстн. „Митрополски пѣтъ“, при сѣседи за цѣлата: Н. Из. Кировски, Анко Ановъ, Цено Паскалевъ Гигенски и пѣтъ, оценена за 5000 лева

Горния имотъ принадлежи на Симеонъ Николовъ Кировъ отъ с. Мар. Тръстеникъ не е заложенъ, продава се по взискането на Спасъ Анковъ отъ с. Мар. Тръстеникъ за 3740 лева лихвитъ и разноскитъ по изпълнителния листъ № 2441 издаденъ отъ Плѣзенски окр. сждъ. Наддаванетоъ ще почне отъ горната цена.

Разглеждането книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми. гр. Плѣвень, 19 III 1928 год. Д. № 2285 отъ 1927 год.

II Сждия-изпълнителъ: Ст. Кралевски.

Госпожица съ търговско образование и практика, търси подходяща работа за по дълго време. Референции добри. Споразумение фабрика „Бакаловъ“ — Гергьовски.

Търговско Посред. Комисонерско БЮРО на Тодоръ Иотовъ Плѣвень

Купува и продава всѣкакви недвижими имоти. Посреднички за купуване на такива.

Най-последнитъ парижки модели — дамски и мжжки ОБУВКИ — прецизна и гарантирана изработка само при **Никола Ив. Пешевъ**
обуварски магазинъ „**Букурещъ**“ (срещу общината) — Плѣвень.

НИКОЛА ЧУКУРОВЪ

Съобщава на многобройните си клиенти, че има за продажба **отлични облагоустроени лозя** (екстра) за лозя и асми от сорта: Афузъ Али, Жзане, Хамбургски мискетъ, червена и бѣла разекъ (ранна Одринска).

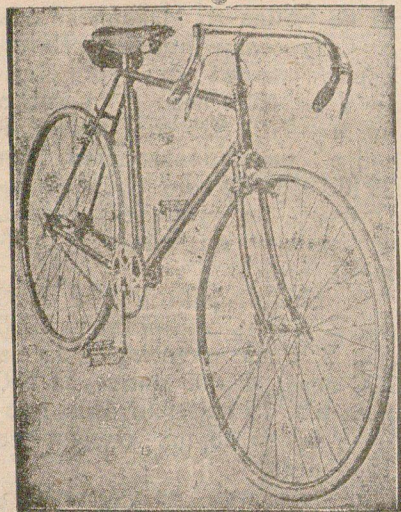
Овощни дръвчета: круши, ябълки, зарзалии, праскови и сливи от есенни и симни най-добри сортове.

Гуми! Велосипедни! Гуми!

Външни и вътрешни „Мишелинъ кабле“ и „Континенталъ“ — пресна стока на складъ при

Пенчо Банчевъ

срещу хотелъ „Москва“ — Плѣвень.

ВНИМАНИЕ!

Боядисвамъ велосипеди съ печенъ специаленъ лакъ, при усъвършенствувани пеци и начини.

Поправямъ и продавамъ всѣкакви велосипедни части и гуми на най-износни цени само при

Никола П. Иванчевъ

Съръ-пазаръ — Плѣвень.

ЦИГАРИТЪ

ПУШЕТЕ

Сезона за пръскане на лозята приближава!

Съобщавамъ на всички лозяри да провѣрятъ на време пръскачките си и ги снабдятъ съ нужните поправки и части.

Извършвамъ всѣкакви поправки съ гаранция на износни цени. Продавамъ нови пръскачки и всѣкакви видове части, маркуци, тапи и др.

Никола П. Иванчевъ

съръ-пазаръ
Плѣвень.

Обявление № 683.

Известявамъ, че отъ 26 мартъ 1928 г. до 25 априлъ 1928 г. до 5 часа следъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень следующитъ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Коиловци а именно:

1. Нива въ м. „Оджака“ отъ 43 дек. при сѣседи: Т. Гръстенишка граница, пазбища и отъ две 3 страни пжтъ, оцен. за 2150 лева; 2. Нива въ мѣстн. „Гладния връхъ“ отъ 54 дек. при сѣседи: пжтъ, Мучо Петровъ, Хр. Пекозъ, Илия Петровъ и Яна Илиева, оцен. за 2700 лв.; 3. Нива въ мѣстн. „Орма-ня“, отъ 55 дек. при сѣседи: Бр. Анкови, Руско Рачевъ, Г. Петковъ и пжтъ, оцен. за 2750 лева и 4. Нива въ мѣстността „Равнището“, отъ 5 дек. при сѣседи: М. Тачовъ, Из. Паневъ, Филипъ Петровъ и пжтъ, оцен. за 2000 лева.

Горния имотъ принадлежи на Годоръ П. Попозъ отъ с. Коиловци, не е заложенъ и продаватъ се по възискането на Българска Земледѣлска банк. отъ с. Т. Гръстеникъ за 1800 лв. лихвитъ и разноснитъ по изпълнителния листъ № 230 издаденъ отъ Плѣвен. окр. сѣдъ. Надаванетоъ ще почне отъ горната цена.

Разглеждането книжата и надаванетоъ може да става всѣки пристѣпенъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 19 III 1928 год. Д. № 1278 отъ 1927 год.

II Сѣдия изпълнителъ: Ст. Кралевски.

Нашата индустрия

Едно отъ голѣмитъ наши предприятия, което съ право може да претендира за първенство у насъ по своя браншъ, то е Русенската захарна фабрика, която е основана въ 1913 година и обема едно пространство 250 000 кв. м., съ много солидни пристройки, образуващи едно добре уредено българско село. Презъ сезона въ фабриката работятъ 1500 души работници, които произвеждатъ дневнъ 180 вагона захаръ. Произведената захаръ далечъ надвишава качествността на захарта и у сѣсиднитъ намъ държави. Отношенията между цеклопроизводителитъ и фабриката сж много добре уредени, защото фабриката е повече отъ редовна въ своитъ плащания на цеклото.

Общия капиталъ въ машини и постройките е надъ 20,000,000 златни лева, което говори, че Русенската захарна фабрика е едно много солидно предприятие и заслужава да бжде разглеждана отъ всѣки, който обича нашата индустрия.

За Турция и Гърция, отъ известно време фабриката изнася голѣмо количество захаръ, като конкурира американската и европейска захаръ по качество и цени. Предстояще е вземането и на други голѣми западни пазари.

Завършвайки нашитъ малки бележки за Русенската захарна фабрика, трѣба да отбележимъ, че този грамаденъ успѣхъ на производство, качественостъ и търсене пазари се дължи най-много на г-нъ Р. Арнценъ, директоръ на фабриката и на г. Милчевъ — инженеръ-агрономъ, който е еднъ отъ вѣщитъ агрономи въ България (следва и за други фабрики).

Ив. Бакаловъ

Клубътъ на птицевѣдцитъ въ Плѣвень съвмѣстно съ птицевѣдното дружество въ с. Кнежа, бѣло-слатинско, на 1 априлъ т. г. свиква въ с. Кнежа първата си пунктова конференция, въ която ще взематъ участие птицевѣдцитъ отъ западния край на нашата околия, бѣло-слатинско и орѣховско.

Въ конференцията ще участва и професоръ Г. С. Хлѣбаровъ, който ще говори върху ролата на птицевѣдството въ нашето земледѣлско стопанство.

Следъ тая конференция клубъ ще устрои до края на м. априлъ конференции въ Левски, Дойренци, Пордимъ, Долни Дабникъ, Марашки-Тръстеникъ, Гулянци и други села на Плѣвенска, Никополска и Ловчанска околии.

А. П. Чеховъ.

Съ жена си се е скаралъ

— Дано дяволитъ да ви взематъ! Идвашъ се отъ работа въ кѣщи гладенъ като куче, а тѣ ти поднасятъ за ядене нѣкаква помял! Пжкъ и да имъ забележишъ не смѣеш! Щомъ изкажешъ недоволството си, веднага плачъ, сълзи! Дно триста пжти да бжда проклетъ, загдето се оженихъ!

Като каза туй, мжжътъ чукна съ лъжицата по чинията, скочи и ядосано блѣсна следъ себе си вратата. Жената заплака, скри си лицето въ салфетката и тоже излѣзе. Обѣдътъ се свърши.

Мжжътъ отиде въ кабинета си, легна и скри лицето си въ възглавницата.

„Дяволитъ те накараха да се оженишъ! — мислѣше той. — Красивъ е „семеиния“ животъ, нѣма що да се каже! Още не си се оженилъ, а ти се ще да се застреляшъ.“

Следъ четвъртъ часъ окол. вратата се чуа леки стѣпки,

„Да това е нѣщо обикновено... Наскърби те, скарати се, а сега ходи около вратата, иска да се подобри... Но, по дяволитъ!... По-скоро ще се обеса, отколкото да се подобри!“

Вратата се отвори съ тихо скърцане, но не се затвори. Нѣкой влезе и съ тихи, страховити стѣпки се отправи къмъ канаето.

„Добре! Моли за прошка, плачи... Всичко е напраздно... Нито думичка не ще ти проговаря, ако ще би и да умрешъ... Спя и не желая да говоря!“

Мжжътъ по-силно натисна главата си въ възглавницата и тихо захърка. Но и мжжътъ сж слаби, както женитъ. Лесно можемъ да ги разнежимъ и умилостивимъ. Като почувствува задъ гърба си топлото тѣло, мжжътъ се обърна къмъ обгелалото на канаето и мръдна единия си кракъ.

ХРОНИКА

Абонамента на в. „Плѣвенски Новини“ е 30 лева годишно.

Паричната лотария, чистияприходъ отъ която е предназначенъ за издигане на единъ красивъ и монументаленъ паметникъ и читалище за увѣковечаване паметта на загиналитъ герои отъ желѣзната 9-та Плѣвенска дивизия, има необикновено голѣмъ успѣхъ. До сега сж пласирани билети за 3,000,000 лева. За отбелязване е, че голѣма частъ отъ билетитъ сж пласирани въ селата на нашия окръгъ, отъ които има най-много участвуващи отъ полковетъ на 9-та дивизия. Вѣрва се, че до м. септември т. г. ще бждатъ пласирани почти всички билети.

Къмъ канцеларията на началникъ гарнизона има вече уредено и специално бюро, което е натоворено съ пласирането на лотарийнитъ билети. Желаящи да си купятъ такива, нека се отнесатъ до бюрото.

Тукашия пошенски клонъ № 2 е безъ стененъ часовникъ, а той е необходимъ, както за персонала, така и за посетителитъ на клона.

Въ село Долни Дабникъ е основана кооперация „Бѣжанецъ“, която е изключително отъ бѣжанци. Задачата на кооперацията е да построи жилища, чешми, училища и пжтища.

Финансовиятъ отдѣлъ при общината поканва гражданитъ най-късно до 31 т. м. да внесатъ данѣнитъ си за вода, смѣтъ и др. за 1927/28 години, понеже срока изтича на горната дата. Следъ 1 априлъ т. г. списѣцитъ на неиздѣлжилитъ се данѣкоплатци ще бждатъ предадени на приставитъ езекутори, за събирането имъ чрезъ секвестръ, безъ никакво отлагане.

Споредъ сведения на отдѣленieto за финансови изучвания при Б. Н. банка външната търговия на България за м. януарий т. г. приключва се единъ активенъ балансъ отъ 182,000,000 лв. Това се дължи на ограничения вносъ, който възлиза на 420,000,000 лева, срещу 424,000,000 лева презъ месецъ декември 1927 година, а така сжщо и на голѣмия износъ на ютюна, който достига 4,000,000 кгр. за 377,000,000 лева. Това е най-големия износъ на ютюно за единъ месецъ отъ близо две години. Характерно е, че презъ м. януарий сж изнесени най-добри качества ютюно — около 160,000 кгр. кърджалийски джебелъ и 1,500,000 кгр. обикновенъ джебелъ.

Износътъ на захаръ и плодове презъ 1927 година е билъ следния: 3,666,475 кгр. захаръ, 6,086,859 кгр. вино, 336,272 кгр. грозде, 684,132 кгр. ябълки, 324,718 кгр. сливи и 3 мил. 272,523 кгр. орѣхи.

Поради това, че шарката по овцитъ е прекратена, сѣмичнитъ пазари на овце сж вече свободни.

Онзи денъ заминаха за София председателя на окръжната постоянна комисия г. М. Бойчиновъ и бирника на комисията г. Д. Сираковъ, по утвърждаването на окръжния бюджетъ.

Следъ утвърждаването му комисията ще произведе търгъ за доставка на всички видове телефонни материали, за да може окончателно да ликвидира съ телефонното дѣло въ окръга до 1 септември т. г.

Отстраненъ Българското Общо Осигурително д-во „Соколъ“ — София съобщава, че е освободило отъ длѣжностъ инспектора г. Тома Димитровъ отъ Плѣвень и че сжщия нѣма право да сключва осигуровки и събира суми за смѣтка на сжщото дружество.

Ако обичате икономията вземете си бележка, че най-здрави, елегантни и ефтини дамски гарсонки и детски

обувки,

шевни, пишуци и плетачни машини и велосипеди ще намерите само въ склада на „Науманъ“ — К. З. Болашковъ — Плѣвень. Телефонъ № 42.

40 декара американско лозе въ мѣстността „Дюлюксуза“, въ него кжща съ 4 стаи, коридоръ, сайванъ и геранъ, близо до града, се продава. Актове издавамъ веднага. Споразумение при Маринъ Димитровъ („Златна Риба“) VII кв.

Тухли на много износна цена, готови за строежъ, продава склада на Г. Бояджиевъ, улица „Гренадерска“ 78, телефонъ 151.

Платете си абонамента.

Кооп. печатница „Изгръвъ“ — Плѣвень — № 65.

„Да... Ето че идваме, при- тискаме се, умилкваме се... Следъ малко ще почне да ме целува, ще падне на колѣне... Немога да понасямъ такива нежности... Все таки... ще трѣбва да ѝ простя. Тя е въ положение и не бива да се тревожи, защото това ѝ вреди. Ще я помжча малко за наказание и ще ѝ простя...“

Надъ самото му ухо пролетъ дълбока въздишка. Следъ нея втора, трета. Той почувствува, че до рамото му се докосва малка ржчица.

„Но. Богъ да ѝ е на помощ! Ще ѝ простя за последенъ пжтъ. Стига съмъ я измжчвалъ, бедничката! Още повече и азъ самиятъ съмъ виновенъ! Заради нѣкакви си глупости вдигнахъ цѣлъ скандалъ... Но, така да бжде, скжпо дете!“

Мжжътъ протегна ржката си надире и пригърна топлото тѣло.

— Тфю-ю!!!

До него лежеше неговото голѣмо куче „Дианка“.

Превелъ Вѣринъ.

Тъ съветватъ

Отъ две години на самъ Министерството на земледелието и Държавните имоти, разходва съ стотици милиона лева за стопанско економическото издигане на селата въ България. За модернизиране на земледелското производство и отраслитъ му, се харчатъ тия пари, съ единствената целъ: да се създадатъ повече блага за земледелца производителъ.

Съ намаление на територията ни, съ растежа на населението ни и съ придождането на стотици хиляди българи, отъ поробенитъ крайща, обработваемата площъ земя стана крайно недостатъчна за да се изхранва населението. На всъкаде по селата се изора по голъмата частъ отъ общинскитъ пазбища — мери, за да могатъ на първо време новитъ ниви да задоволятъ нуждитъ. Но нуждата отъ работна земя си остава все тъй голъма.

Когато не можемъ да увеличимъ повърхността на България на дълъгъ и ширъ, ще тръбва да търсимъ благата въ дълбочината на земята, а не въ нейната повърхностъ. И отъ тукъ крайно време е дошло да се вслушваме, съ нуждата сериозностъ, въ полезнитъ съвети на специалистъ агрономъ.

Минаха ония блажени времена, когато се ореше съ дървено орало, а оборския торъ се употребяваше за гориво, или се изхвърляше край село. Ако искаме да получаваме доходъ, поне на половина отъ декаръ отъ това което получаватъ Германия и Америка, ще тръбва да изпълняваме съветитъ на агронома: за подмътане на стърнищата, за дълбока есенна оранъ, за пролътно разрохване на земята, за употребяването на естественитъ и изкуствени торове и пр.

Съ намаление на меритъ, съответно пропорционално намалява и скотовъдството у насъ. Изчезнаха ония голъми стада, съ едри руности овце. Ергелетата, въ които почти всъки земледелецъ имаше тогава по 15—20, а не рѣдко и много повече коне и кобили — днесъ не ги виждаме. А прочутитъ Искарски телета които на стада пасъха между рѣкитъ „Искъръ“ и „Витъ“? Развъденитъ кокошки „Италианки“, до преди войната, днесъ въ никое село не ще ги срѣшнете. Такава участъ постигна свиневъдството, биволарството и пр.

За намаляване на продуктивността и за издребняване изобщо на скотовъдството и птицевъдството у насъ, азъ го отдавамъ на следнитъ четири причини: 1) Липсата на подборъ при развъждането; 2) Въностранчивото и неправилно хранене и гледане; 3) Небрежностъ при поява на эпизоотии и 4) въ липсата на ветеринарната хигиена.

Съ разорароване на меритъ, тревния фуражъ е крайно недостатъченъ за правилното изхранване на добитъка. Тукъ именно важна роль играе ветеринарния персоналъ: тѣ съветватъ скотовъдцитъ да засѣватъ по голъми пространства съ тревенъ фуражъ: люцерна, фий и пр., а отъ околнитъ растения кръмното цвекло. Тѣ имъ казватъ: щомъ дадете на вашата крава достатъчно количество хранителни вещества, за организмъ ѝ и такава за образуване на млѣко, ще имате несравнено много по-голѣма доходностъ отъ нея, отколкото ако я храните само съ слама и малко трици. Ако до сега сте я доили въ паница, при лошо хранене и гледане, отъ сега нататъкъ ще я доите въ кофа при разумно хранене и гледане, но затова е потребно да събете повече тревенъ фуражъ и кръм-

но цвекло и да обърните голѣмо внимание при развъждането ѝ.

Когато говорятъ за коневъдството, тѣ казватъ: здрави, силни и красиви коне и кобили ще имате само тогава, когато правите подборъ при развъждането имъ, когато храните и отгледвате малкитъ кончета, по правилата на ветеринарната наука и когато започнете да употребявате сламата само за постилка, но не и за храна.

Така тѣ говорятъ за биволарството, за свиневъдството, за овцевъдството и пр., а за птицевъдството казватъ: яйца ще имате презъ всѣко време на годината, лѣте и зиме, ако храните кокошкитъ не само съ царевича. Кокошката е всеядно животно, за това трѣбва да я хранимъ съ зърнена храна, съ всички видове зеленчуци, съ животинска храна и минерални вещества. Но тая ѝ храна трѣбва така да бжде нагледна, че да не липсва нито една отъ поменатитъ храни, въ ежедневното ѝ хранене. Разнообразителна храната имъ, поставите ли ги въ светълъ и топълъ, не топълъ а безъ течение кокошарникъ кокошкитъ ви ще снасятъ годишно толкова яйца, колкото снасятъ и чуждитъ породи. Но и тукъ е потребно, да обърнемъ внимание на яйцата, предназначени за лупене. Ако вземете нормално едри яйца, отъ една до две и половина годишни кокошки, които сж били добри носачки, особено презъ зимата, храните и гледате ли ги по правилата на ветеринарната хигиена, ще имате още на третата година, български плимотроци и лигорни!

Така тѣ поучаватъ за повдигане на скотовъдството, а въ борбата съ эпизоотитъ, непрекъснато повтарятъ: отъ болни, слаби и хилави родители, се раждатъ болни, слаби, недѣлващи и дребни приплоди. За да бжде здравъ добитъка ви и за да получавате здрави и едри приплоди, необходимо е да имъ дадете що годѣ хигиенично живѣне и здрава питателна храна. Не мислете, че само вамъ е потребно, светло и чисто жилище и разнообразна храна. Не. И тѣхния организъмъ има нужда отъ сжщитъ нѣща. А за да сведемъ до минимумъ заразителнитъ болести по добитъка, потребно е, преди всичко, да заравяме труповѣтъ на умрелитъ животни, въ опредѣленитъ за целта животински гробища. Какъвъ смисълъ ще иматъ тия гробища, ако следъ като умре нѣкоя кокошка, я закачимъ предъ курника, или на нѣкое дърво въ двора, за да се плашела болестъта, или отъ нехайство, злоба, или немарливостъ, вмѣсто да я изгоримъ, или закопаемъ дълбоко въ земята, я хвърлимъ презъ плета, въ двора на съседа? Ще успѣемъ ли тогава въ борбата противъ эпизоотитъ. Не, нѣма да успѣемъ. Нѣма да успѣемъ до тогава, до като не се научимъ да вземаме съветитъ на ветеринарнитъ лѣкари и фелдшери при покупка на животни, при поява на каква и да е болестъ и, ако не заравямъ труповѣтъ на умрелитъ животни и птици, въ животинскитъ гробища.

Тѣ днесъ проповѣдва, отъ село на село ветеринарния персоналъ, съ съзнанието, че никакъвъ цененъ смисълъ нѣма да иматъ тѣхнитъ познания, по скотовъдството и ветеринарната медицина, и че ще останатъ мъртвило въ главитъ имъ, ако не ги направятъ достъпни за широката народна маса въ България.

Плѣвень. Д. Сербезовъ.

ИЗРАБОТВАМЪ

по поръчка всѣкаква видове **юргани** съ мои и чужди материали, сжщо и **дюшеци**.

Работа гарантирана

Цени умѣрени.

Любенъ Костадиновъ

зданието на Г. Н. Кънчевъ задъ земледѣлската банка.

Гайгеръ & Пенчевъ

гр. Горна-Орѣховица

Металически фабрикатъ, сарашки украшения, механическа работилница, електротехническо бюро, складъ на бензинови мотори, електромотори, бонбонени машини и др.

Плѣвенско околийско управление

Обявление № 4304.

гр. Плѣвень, 20.III.1928 год.

Обявява се на интересующитъ се, че на 11 день отъ деня на публикуването настоящето отъ 15—18 часа, ще се произведе търгъ, въ канцеларията на Плѣвенското околийско управление за продажбата на три безстопанствени коня и една каруца съ принадлежноститъ ѝ.

Наддаванетоъ ще стане по отдѣлно за всѣки конъ и каруцата.

Първоначалната оценка е: за 2 коня 3000 лева, за единъ конъ 1000 лв., а за каруцата и принадлежноститъ ѝ 1200 лв. Залогъ ще се вземе 10%.

При изплащане на сумата ще се предадатъ и конетъ.

Освенъ залога, други документи не се изискватъ. Всички разноси по търга и тия за публикацията сж за смѣтка на конкурентитъ.

ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО.

Плѣвенска окръжна постоянна комисия

Обявление № 1223.

Постоянната комисия ще достави за службата при архитектурното бюро, по доброволно съгласие единъ нивелационенъ инструментъ марка „Вилдъ“ или „Цайсъ“, згаваемъ стативъ и нависаща се лента за Лата; една чиличена и една платнена ролетка съ по 20 метрова лента въ кутии и една малка призма съ отвесъ.

Желающитъ да извършатъ доставката да се отнесатъ до Постоянната комисия, найкъсно до 23 того.

гр. Плѣвень, 21.III.1928 година

ОТЪ ПОСТОЯННАТА КОМИСИЯ.

Плѣвенско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 2611.

Плѣвенското градско общинско управление обявява, че на 26 мартъ 1928 г. въ Плѣвенското данъчно управление ще се произведатъ търгове съ тайна конкуренция за отдаване на наемател, за време отъ 1 априлъ 1928 г. до 31 мартъ 1929 г. общинскитъ доходи отъ: 1) Игралнитъ предмети съ приблизителна стойностъ отъ 50,000 лв.; 2) Кола автомобили и др. съ приблизителна стойностъ 50,000 лева; 3) За правоизкопаване чакълъ, камъни, пѣськъ, глина и др. и налага отъ керемидарницитъ, тухларницитъ и варницитъ съ приблизителна стойностъ 100,000 лв. Залогъ се иска 5%, който се допълва до 10% отъ утвърдената цена. Офертитъ се приематъ отъ 10 до 11 часа предъ обѣдъ. Тръжнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки при сжтственъ день въ общината.

Кметъ: ИВ. ИВ. МИНДИЛИКОВЪ.

Секретаръ: АТ. П. ИЗГОРЕНКОВЪ.

Плѣвенско градско общинско управление

Обявление № 2608.

Плѣвенското градско общинско управление обявява, че на 26 мартъ 1928 г. въ 10 часа предъ обѣдъ въ канцеларията на общината ще се произведатъ търгове съ явна конкуренция за отдаване на наематели за време отъ 1.IV 1928 г. до 31.III 1931 година общинскитъ сергии, а именно: 1) Табашкитъ № № 1 до 15; 2) Карнакчийскитъ отъ 1 до 12; 3) Рогозарскитъ № № 1 до 5; 4) Вехтарскитъ № № 1 до 8; 5) Ябалкарскитъ № № 1 до 7; 6) Грънчарскитъ № № 1 до 6; 7) Прѣстенаарскитъ № № 1 до 6; 8) Рибарскитъ № № 1 до 3; 9) Свободни сергии. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 600 лв. за сергия, който се допълва до 10% отъ получената цена на търга. Тръжнитъ книжа могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день въ канцеларията на общината.

Кметъ: ИВ. ИВ. МИНДИЛИКОВЪ.

Секретаръ: АТ. П. ИЗГОРЕНКОВЪ.

На 17 т. м., вечеръта, единъ беденъ чиновникъ е изгубилъ до аптеката на Байчевъ една горна, бѣла, рипсена риза, която е чужда.

Който е намѣрилъ ризата и не желае да бжде ощетяванъ и обвиненъ чиновника, да я представи въ редакцията — книжарница „Единство“ (подъ окр. сждъ) и ако претендира за възнаграждение, ще му се даде.

Обявление № 681.

Обявявамъ на интересующитъ се, че на основание изѣлнителния листъ № 1578 издаденъ отъ III Плѣв. мир. сждъ, въ полза на Найда Л. Михайлова отъ с. Староселци противъ Димитъръ Пенковъ отъ гр. Плѣвень за 4500 лева и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, на 29.III.1928 год. ще продамъ въ Плѣвень на публиченъ търгъ следуюция длъжникъвъ движимъ имотъ:

1. Единъ фаятонъ за 3000 лв.; 2. Единъ сантималъ за 1000 лв.; 3. Една чугунена печка за 200 лева; 4. 600 цигли за 600 лева и 5. 15 каменни бѣли корнизъ за прозорци, оценени за 1500 лева.

Желающитъ да участвуватъ въ тая продажъ, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ, да наддаватъ. гр. Плѣвень, 19.III.1928 год. Д. № 479 отъ 1925 год.

II Сдия-изпълнителъ:

Ст. Кралевски.

Обявление № 705.

Обявявамъ на интересующитъ се, че на основание изѣлнителния листъ № 127 издаденъ отъ III Плѣвен. мир. сждъ, въ полза на Христо Стратевъ отъ Плѣвень противъ Ив. Д. Поповъ, отъ с. Левски за 7000 лева и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство, на 31.III.1928 год. ще продамъ въ с. Левски на публиченъ търгъ следуюция длъжникъвъ движимъ имотъ:

1) Две бѣчи съ вмѣстимостъ 900 литри, оцен. за 900 лв.; 2) Две бѣднети за 250 лева и 3) 4 стола за 100 лева.

Желающитъ да участвуватъ въ тая продажъ, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ да наддаватъ. гр. Плѣвень, 21.III.1928 год. Д. № 672 отъ 1927 година.

II Сдия-изпълнителъ:

Ст. Кралевски.

Обявление № 680.

Обявявамъ на интересующитъ се, че на основание изѣлнителния листъ № 611 издаденъ отъ Плѣв. окр. сждъ, въ полза на Популярната банка отъ Левски противъ Христо Дюлгеровъ отъ с. Левски за 12,000 лева и съгласно чл. чл. 910—925 отъ гражданското сждопроизводство на 31.III 1928 г. ще продамъ въ с. Левски на публиченъ търгъ следуюция длъжникъвъ движимъ имотъ: 1) Една шевна крачна машина „Анкъръ“, оценена за 3500 лв.; 2) Единъ трикриленъ буковъ гардеробъ, съ огледало, оцен. за 2000 лв.; 3) 7 кошера „Даденблатъ“, оценени за 3500 лв.; 4) външни гуми за автомобилъ, оценени за 6000 лева.

Желающитъ да участвуватъ въ тая продажъ, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 преди обѣдъ да наддаватъ. гр. Плѣвень, 19.III.1928 год. Д. № 2310 отъ 1926 год.

II Сдия-изпълнителъ:

Ст. Кралевски.